

Arrest

nr. 115 738 van 16 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 augustus 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 9 mei 2006 toe op Belgisch grondgebied en diende 10 mei 2006 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 21 juni 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 11 december 2006 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

- 1.4. Verzoeker diende op 4 januari 2007 een tweede asielaanvraag in.
- 1.5. Op 11 april 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater),
- 1.6. Verzoeker diende op 24 april 2007 een derde asielaanvraag in.
- 1.7. Op 26 april 2007 verklaarde de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de asielaanvraag ontvankelijk.
- 1.8. De commissaris-generaal nam op 15 juli 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
- 1.9. Verzoeker diende op 18 november 2008 een vierde asielaanvraag in.
- 1.10. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid nam op 1 december 2008 een beslissing tot weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag.
- 1.11. Verzoeker diende op 2 februari 2009 een vijfde asielaanvraag in.
- 1.12. De commissaris-generaal nam op 28 april 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest van 28 augustus 2009 met nr. 30 757 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.
- 1.13. Verzoeker diende op 30 december 2010 een zesde asielaanvraag in.
- 1.14. Op 27 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 17 oktober 2011 met nr. 68 600.
- 1.15. Op 30 juli 2013 diende verzoeker een zevende asielaanvraag in,
- 1.16. Op 12 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis)
- 1.17. Op 12 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Verzoeker diende hier-
tegen een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad (rolnr. 135 186).
- 1.18. Op 12 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 8 mei 1993, 15 juli 1993 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten H.(...) F.(...) A.(...)

geboren te (...) op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 30/07/2013 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 10 mei 2006 een eerste asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van verblijf werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 21 juni 2006 die op 11 december 2006 bevestigd werd door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat de betrokkene op 4 Januari 2007 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem op 11 april 2007 een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen

door de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat de betrokkene op 24 april 2007 een derde asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing 'ontvankelijk' werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 16 juli 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 18 november 2008 een vierde asielaanvraag indiende en er voor hem op 1 december 2008 een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Overwegende dat de betrokkene op 2 februari 2009 een vijfde asielaanvraag indiende en zijn dossier op 18 februari 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 30 april 2009 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 28 augustus 2009 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat de betrokkene op 30 december 2010 een zesde asielaanvraag indiende en zijn dossier op 30 december 2010 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 april 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 17 oktober 2011 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 30 juli 2013 een zevende asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij aan de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken filmpjes op zijn gsm toont over een nieuwsbericht en een betoging en een bijeenkomst, dat de betrokkene verklaart dat hij deelnam aan de bijeenkomst waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene niet te zien is op deze filmpjes, dat het nieuwsbericht bericht over de algemene situatie, dat niet enkel de vluchtelingenstatus werd geweigerd aan de betrokkene, dat ook de subsidiaire bescherming werd geweigerd aan de betrokkene, dat de betrokkene de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerlegt, dat het de betrokkene vrij staat deel te nemen aan bijeenkomsten. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en de middelen betreft en dit zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In zijn synthesememorie voert verzoeker, naast een antwoord op de nota met opmerkingen van de verwerende partij, de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en bevoegdheidsoverschrijding. Verzoeker verwoordt zijn betoog als volgt:

"Verwerende partij overweegt dat de nieuwe stukken die verzoekende partij ter rechtvaardiging van haar nieuwe asielaanvraag "geen nieuwe gegevens uitmaken" of aanwijzen "dat er een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980" bestaat.

Op 17 oktober 2011 bevestigde uw Raad de weigering van internationale bescherming in de zesde asielaanvraag van verzoekende partij.

Sedertdien is de volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan gewijzigd.

Verzoekende partij komt uit Kaboul waar de veiligheidssituatie in 2012 verslechterd is (SRB "Afghanistan: Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel 1. Beschrijving van het conflict" duidt het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen de regio's in en om Kaboul als "deteriorating", "highly insecure" en "extremely insecure" aan (CGVS, Subject related briefing. Afghanistan. Veiligheidssituatie Afghanistan. Deel 1. Beschrijving van het conflict, p. 25/42; zie stuk nr. 2).

De situatie in Afghanistan is sedert 17 oktober 2011 duidelijk verslechterd nu de internationale troepenmacht terugtrekt en de overheid verplicht wordt te onderhandelen met de Taliban die via toenemend geweld druk op de onderhandelingen uitoefent. Zo komt zelfs Kabul als meest gefortificeerde plaats in Afghanistan te lijden onder geweld (McClatchy Washington Bureau, "Taliban attack CIA compound in latest Afghanistan violence", 25 juni 2013; zie stuk nr. 3) hetgeen betekent dat de overheid minder dan ooit nog de controle over provinciale gebieden waaruit verzoekende partij komt onder controle heeft.

Deze gewijzigde (verslechterde) situatie dient opnieuw ten gronde beoordeeld te worden. De verschillende keren dat verwerende partij het asiëldossier aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen diende over te maken wijst impliciet maar zeker er op dat het intern gewapend conflict volatiel is en voor verzoekende partij een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan vormen.

Verzoekende partij bracht het bewijs van een verslechterde en gewijzigde situatie na de eindbeslissing in zijn zesde asiëlaanvraag aan die niet zomaar door verwerende partij konden worden terzijde geschoven als onvoldoende om "de conclusies van de Belgische asiëlinstanties" te weerleggen zonder bevoegdheidsoverschrijding omdat de voorgaande conclusie een ten gronde beoordeling van de documenten verondersteld.

Deze beoordeling behoort tot de exclusieve bevoegdheid van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen. Door de overweging te maken dat de nieuwe gegevens niet aanwijzen "dat er een gegronde vrees voor vervolging" in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980" bestaat maakt verwerende partij een beoordeling die haar niet toekomt en overschrijdt zij haar bevoegdheid.

Door de nieuwe stukken niet aan de actuele situatie zoals kenbaar via media en internet te toetsten of te onderzoeken of nog door het dossier niet aan het Commissariaat voor onderzoek van de stukken heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.

Deze gewijzigde (verslechterde) situatie dient opnieuw ten gronde beoordeeld te worden. Het intern gewapend conflict is volatiel en vormt voor verzoekende partij zelfs bij terugkeer naar Jalalabad als intern vluchtalternatief een ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict kan vormen.

Immers het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen en uw Raad hebben het reële risico op ernstige schade in de provincie Nangahar vastgesteld maar niet onderzocht of het mogelijk is om op een veilige manier naar Jalalabad als eiland van intern vluchtalternatief temidden van een onveilige provincie te kunnen reizen en dat verwerende partij zich bijgevolg niet kan' beroepen op deze beslissingen om er van uit te gaan dat het land van herkomst voor verzoekende partij een geldig intern vluchtalternatief biedt en haar verplichte terugkeer naar haar land van herkomst de artikelen 3 van het voormelde Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens van 4 november 1950 zoals gewijzigd juncto 4 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 niet schendt.

De motieven kunnen daarom niet overtuigen of de bestreden beslissing schragen. Schending van de materiële motiveringsplicht.

In antwoord op de nota met opmerkingen van verwerende partij wenst verzoekende partij nog het volgende te antwoorden.

Het gewapend conflict in het land van herkomst van verzoekende partij is een volatiel gegeven waarbij periodes van verbetering worden gevolgd door periodes van verslechtering zonder dat de veiligheid op lange termijn aanzienlijk verbeterd.

Verwerende partij heeft geoordeeld dat reeds een beslissing over een eerste asiëlaanvraag werd genomen waardoor zij meent niet opnieuw de volgende asiëlaanvraag van verzoekende partij te moeten onderzoeken.

Zij beroept zich op een verbetering van de situatie op basis van een document van 23 oktober 2012 en uw arrest nr. 103.900 van 20 mei 2013.

In die periode had uw Raad geen onderzoeksbevoegdheid en diende zij te oordelen op de procedurestukken en het administratieve dossier wat uiteraard tot dezelfde conclusie moest leiden.

Sedertdien heeft het UNHCR een nieuwe eligibility guidelines van 6 augustus 2013 uitgevaardigd (zie stuk nr. 6: UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing

the International . Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan. 6 August 2013. . . <http://www.refworld.org/docid/51ffdca34.html>).

Er zijn gefundeerde bezorgdheden over de mogelijkheid van vernieuwd geweld in het kielzog van de terugtrekking van de internationale troepen (UNHCR, ibidem, p. 12). De veiligheidssituatie blijft onvoorspelbaar waarbij burgers het ergste van het conflict blijven dragen (UNHCR, ibidem, p. 13). Terwijl in september 2012 de UN Secretaris-Generaal opmerkte dat er verbeteringen in de veiligheidssituatie konden geregistreerd worden (UNHCR, ibidem, p. 13) blijkt dat Speciale Gezant van de Secetraris-Generaal in Afghanistan moest vaststellen dat sedert het begin van 2013 de veiligheidssituatie voor burgers is ontaard (UNHCR, ibidem, p. 13). In de eerste zes maanden registreerde UNAMA een verhoging van 23 procent van het aantal burgerslachtoffers in vergelijking met dezelfde periode in 2012 (UNHCR, ibidem, p. 15).

De gewijzigde veiligheidssituatie is dermate dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen in afwachting geen asielaanvragen meer behandelt (zie stuk nr. 5: De Standaard 21 september 2013, "Groen: "Wijs voorlopig geen Afghanen meer uit").

Het verweer van verwerende partij kan rekening houdende met de voorgaande : negatieve ontwikkelingen niet weerhouden worden.

Ten slotte trad op 1 september 2013 de gewijzigde asielwet in werking. Hierbij heeft verwerende partij niet langer de bevoegdheid meer om de nieuwe elementen van een volgende asielaanvraag te beoordelen a fortiori te weigeren.

Bij gebrek aan een overgangsbepaling zijn de minder strenge nieuwe bepalingen in het voordeel van verzoekende partij als zwakke partij voluit en onmiddellijk van toepassing en zijn de ingeroepen rechtsgronden van de bestreden beslissing komen te vervallen.

De bestreden beslissing dient daarom te worden vernietigd.

Verzoeker houdt zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al..3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

Aan zijn synthesesmemorie voegt verzoeker de volgende stukken toe: een artikel uit De Standaard van 21 september 2013 getiteld 'Groen: Wijs voorlopig geen Afghanen meer uit.' en een uittreksel uit de UN Eligibility Guidelines voor Afghanistan van 6 augustus 2013.

3.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker in fine van zijn middel lijkt voor te houden, zijn de wijzigingen aangaande meervoudige asielaanvragen die ingevoerd zijn door de wetten van 8 mei 2013 niet van toepassing op de thans bestreden beslissing, maar op beslissingen die genomen werden op of na 1 september 2013. Derhalve dient de Raad de bestreden beslissing te beoordelen op basis van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet zoals dit van toepassing was op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen (zie punt 3.6).

3.6. (Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende :

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

(Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
 - betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
 - relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.
- Deze drie voorwaarden moeten cumulatief vervuld zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet zal onderwerpen aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn zevende asielaanvraag drie filmpjes op zijn gsm liet zien aan de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken: een nieuwsbericht op een tv-zender over de dreiging met een aanslag in Ghazni, een filmpje over een betoging in een kerk in Brussel en een fragment van TVBrussel over een bijeenkomst in Brussel. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor op 7 augustus 2013 naar aanleiding van zijn zevende asielaanvraag het volgende:

“Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Wanneer? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen ?

Neen.

Er werden bij deze asielaanvraag, vingerafdrukken gevonden van u in Italië. Hoe verklaart u dit?

Ik was bijna 6,5 jaar hier in België en ik heb een Italiaans meisje ontmoet en zou met haar trouwen. Daar werd ik opgepakt door de politie en mijn vingerafdrukken werden genomen.

Hoe is het afgelopen met dat meisje?

Ik heb haar via internet gevonden. We zijn nog steeds van plan om samen te blijven.

Waarom bent u teruggekeerd naar België?

Het was niet mijn bedoeling om België te verlaten, maar ik wilde haar leren kennen en haar ontmoeten.

Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?

Ik heb vorige keer CD-roms afgegeven met wat filmpjes op, maar ik heb nooit een antwoord gekregen of jullie die bekeken hebben of niet. Ik heb nu filmpjes bij op mijn gsm om te tonen.

Zijn dat die filmpjes die ook op die CD-roms stonden?

Neen, anderen.

Het zijn filmpjes over 250 afghanen die hier betoogd hebben. Die zijn ook op tv getoond. Ik heb ook een rapport over Afghanistan bij, van de UN. Zij verklaren daar in dat heel Afghanistan niet veilig is en dat onschuldige mensen slachtoffer zijn van de oorlog.

Ik heb ze vorige keer op DVD gezet en daar hoorde ik niets van. Daarom wil ik ze nu rechtstreeks tonen zodat ik weet dat ze bekeken worden.

1e filmpje: nieuwsbericht op tv-zender waarbij een provinciehoofd van Ghazni verklaard dat hij de taliban toestemming heeft gegeven om 2 raketten af te vuren op Ghazni. Hij zegt dat dat niet veel is. De raketten werden afgevuurd op onschuldige burgers. Een vrouwelijke medewerker van het provinciehuis verklaart later dat hij die raketten op het provinciehuis moest laten afvuren, waar hij zelf zit, en niet op onschuldige burgers.

2e filmpje: betoging in de kerk waarbij twee personen van het gemeentehuis. Zij zeggen duidelijk dat Afghanistan niet veilig is en dat er oorlog is. Dat hun eigen tv-zenders dat niet tonen op tv want jullie hebben eigen soldaten die daar vechten en wil men liever niet tonen wat daar echt gebeurt.

Aan het woord o.a. psycholoog Peter Adriaanssens en nog een spreker (naam onleesbaar op naambordje)

In de kerk: St-Jan Baptiste in het begijnhof te Brussel.

3e filmpje: fragment van TVBrussel over de bijeenkomst te Brussel in de Begijnhofkerk. Ca. 3 weken geleden. Aan het woord: priester Daniel Alliet en verschillende vluchtelingen, waaronder veel kinderen.

Ik was zelf ook aanwezig in die kerk. De pastoor Daniel heeft ons gezegd dat velen weten dat wij daar een week zijn geweest (in de kerk) en hij ging proberen iets voor ons te doen. Hij zou met mevrouw De Block iets trachten te bespreken. Hij zou ons op 30 augustus iets laten weten.

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld? Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

Waarom legt u deze filmpjes voor in het kader van uw asielaanvraag?

Ik heb jullie veel filmpjes voorgelegd over mensen die om zijn gekomen door bommen en oorlog. Daarom wil ik jullie filmpjes tonen van hier in België. Jullie aanvaarden blijkbaar niet de filmpjes van uit Afghanistan.

Iemand van het gemeentehuis heeft verklaard dat jullie weten dat de situatie in Afghanistan niet veilig is.

Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden?

Ik zal 100% zeker gedood worden.

Door wie/wat? Dat heb ik bij mijn eerste asielaanvraag reeds verteld.

Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe.

Neen.

Heb u contacten met uw land van herkomst? Indien niet, waarom niet? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?

Tot twee jaar geleden had ik contact met B.(...) G.(...). Hij is een vriend van mijn vader. Nu niet meer omdat hij geen bereik heeft op zijn gsm en daar is ook geen postdienst waardoor wij via de post contact kunnen hebben.

Hebt u nog iets toe te voegen?

Neen."

3.8. In de bestreden beslissing die op 12 augustus 2013 in hoofde van verzoeker werd genomen, werd over de meegedeelde informatie het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat de betrokkene verklaart

dat hij aan de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken filmpjes op zijn gsm toont over een nieuwsbericht en een betoging en een bijeenkomst, dat de betrokkene verklaart dat hij deelnam aan de bijeenkomst waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene niet te zien is op deze filmpjes, dat het nieuwsbericht bericht over de algemene situatie, dat niet enkel de vluchtelingenstatus werd geweigerd aan de betrokkene, dat ook de subsidiaire bescherming werd geweigerd aan de betrokkene, dat de betrokkene de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerlegt, dat het de betrokkene vrij staat deel te nemen aan bijeenkomsten. (...)

3.9. Verzoeker voert in zijn synthesememorie aan dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds het afwijzen van zijn zesde asielaanvraag verslechterd is en verwijst hiervoor naar een aantal stukken, waarvan hij er twee aan zijn synthesememorie toevoegt (synthesememorie, bijlage 5 en 6). De Raad wijst er echter op dat met deze elementen geen rekening kan worden gehouden. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij deze elementen aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris heeft voorgelegd. Bijgevolg kan verzoeker de gemachtigde van de staatssecretaris geen onzorgvuldigheid verwijten door naar deze stukken te verwijzen in zijn repliek op de nota met opmerkingen. De Raad kan evenmin acht slaan op deze stukken aangezien hij in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter en de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)). Ten overvloede wijst de Raad erop dat het verzoeker vrijstaat eventueel een nieuwe asielaanvraag in te dienen waarbij hij zich wel uitdrukkelijk baseert op de UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013, indien deze wat hem betreft zouden nopen tot een andere beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

3.10. Waar verzoeker stelt dat de gewijzigde veiligheidssituatie opnieuw ten gronde dient te worden beoordeeld, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing geen standpunt wordt ingenomen over de behoefte aan internationale bescherming van verzoeker, maar slechts wordt vastgesteld dat hij bij zijn zevende asielaanvraag geen nieuwe gegevens had aangebracht in de zin van(oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris kan zelf niet nagaan of voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is. De gemachtigde van de staatssecretaris spreekt zich er aldus niet over uit of een asielaanvraag al dan niet in aanmerking komt voor de vluchtelingen- dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Ook met zijn kritiek op het intern vluchtalternatief in Jalalabad, toont verzoeker niet aan dat de huidige door hem overgemaakte elementen als “*nieuwe gegevens*” kunnen worden beschouwd in zin van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De Raad wenst er hierbij terloops op te wijzen dat er in het kader van verzoekers zesde asielaanvraag geen onderzoek werd gevoerd naar een intern vluchtalternatief in Jalalabad, maar in Kabul (zie punt 1.14).

3.11. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens “*nieuw*” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5672 (c)). Verzoeker betwist niet dat in het kader van zijn eerdere asielaanvragen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd en dat de elementen die hij in het kader van zijn zevende asielaanvraag neerlegt, de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerleggen. Naar aanleiding van de filmpjes op zijn gsm die verzoeker heeft getoond, oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker zelf niet te zien is op de filmpjes en dat er in het nieuwsbericht enkel de algemene situatie in Afghanistan aan bod komt, waardoor rechtsgeldig kon worden besloten dat “*betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980*”. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich met bovenstaande beoordeling geenszins schuldig gemaakt aan bevoegdheidsoverschrijding.

3.12. Er werd geen bevoegdheidsoverschrijding aangetoond. Uit niets blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden, waardoor geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel werd aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN